

Abstract

Blandt musikpædagogiske praktikere, forskere og uddannelsesinstitutioner er der i disse år et stigende fokus på musiks sociale funktioner og et ønske om at bruge musik som et redskab til at skabe social forandring. Med udgangspunkt i et performativt perspektiv på musik og socialitet diskuteres muligheder og udfordringer forbundet til ideen om at bruge musik som et socialt redskab. Som muligheder fremhæves musiks funktion som et kommunikativt og fællesskabsgenerende medium såvel som musiks evne til at etablere alternative visioner til det eksisterende. Som udfordringer peges på musikalske praksissers indlejring i eksisterende sociale processer, romantiserede forståelser af musiks forandrende kraft og musikdeltagelse som en subtil form for forførelse. Som afslutning foreslås en vej frem for musikpædagogisk aktivisme.